

Kitab Daniel - Nomer Salapan Puluh Opat

Muka Kerangka Nubuat: Ngartos Tilu Kakuatan Nu Ngarah ka Armageddon

Jeff Pippenger

2024-02-27

Raraga nubuat anu diterapkeun ku William Miller nyaéta struktur dua kakawasaan anu ngadatangkeun karuksakan: Roma kapid, dituturkeun ku Roma kapausan. Raraga nubuat anu diterapkeun ku Future for America nyaéta struktur tilu kakawasaan anu ngadatangkeun karuksakan: Roma kapid, dituturkeun ku Roma kapausan, tuluy Protestantisme murtad. Tilu manifestasi Roma éta nya éta tilu kakawasaan anu ngadatangkeun karuksakan, nyaéta naga, sato galak, jeung nabi palsu. Raraga éta dipikawanoh sabagéan gedé ngaliwatan panolakan anu dibawa ngalawan cahaya tina genep ayat panungtung Daniel pasal sabelas, anu dibuka segelna dina waktu tungtung, dina taun 1989.

Dua penampakan anu kahiji tina Roma ngawanohkeun susunan nubuat tina Roma modérn, nyaéta penampakan anu katilu jeung panungtungan tina Roma. Roma modérn ngawanohkeun struktur tina kakawasaan panganiaya ahir jaman anu tilu-rangkep. Raket patalina, tapi écés béda, nyaéta tilu penampakan Babul. Anu kahiji nyaéta Babel-na Nimrod. Anu kadua nyaéta Babul-na Nebukadnezar jeung Belsyazar. Dua saksi nubuat éta, lamun di hijikeun, ngawanohkeun ciri-ciri nubuat tina Babul modérn. Sanajan dina hiji tingkat Roma modérn jeung Babul modérn téh hiji éntitas anu sarua, tilu penampakan Babul téh keur ngawanohkeun rubuhna Babul anu pamungkas, jeung kasombongan manusa dosa.

Runtagna Babilon mangrupa jejer anu gedé tur husus dina nubuat Kitab Suci, kitu deui kasombongan paus di Roma. Dina Wahyu pasal tujuh welas, salah sahiji malaikat anu ngucurkeun tujuh bala anu pamungkas sumping pikeun sacara husus netelakeun pangadilan ka Babilon, anu ogé mangrupa ungkara séjén tina runtagna éta.

Geus datang salah sahiji tina tujuh malaikat anu nyekel tujuh bokor éta, tuluy nyarita ka kuring, pokna, “Ka dieu; ku Kami maneh bakal dipintonkeun hukuman ka palacur agung anu calik dina cai anu loba; anu ku anjeunna raja-raja di bumi geus ngalakukeun cabul, sarta pangeusi bumi geus dijadikeun mabok ku anggur tina cabulna.” Ku sabab kitu kuring dibawa ku anjeunna dina Roh ka tanah gurun; tuluy kuring ningali hiji awéwé calik dina hiji sato galak nu beureum ngora warnana, pinuh ku ngaran-ngaran pitenah, boga tujuh sirah jeung sapuluh tanduk. Wahyu 17:1–3.

Padamelan malaikat téh nyaéta némbongkeun ka Yohanes pangadilan kana éta awéwé anu dina tarangna katulis “RAHASIA BABILON”.

Jeung eta awewe dipaparin pakean warna ungu jeung beureum kirmizi, dihias ku emas jeung batu-batu adi jeung mutiara, nyekel hiji cangkir emas dina leungeunna, pinuh ku kalepatan-kalepatan anu matak jijik jeung kahinaan tina palacuranana. Jeung dina tarangna aya hiji ngaran anu kaserat: RAHASIA, BABEL ANU AGUNG, INDUKNA AWÉWÉ

PALACUR JEUNG KALAKUAN-KALAKUAN MATAK JIIK DI BUMI. Jeung kuring nempo eta awewe mabok ku getihna jalma-jalma suci, jeung ku getihna para syahid Yesus; sarta waktu kuring ningali manéhna, kuring kacida héranna. Wahyu 17:4–6.

Aparat géopolitik anu ku kapausan dipaké dina poé-poé panungtungan pikeun nganiaya jalma-jalma anu ku dirina dianggap bid'ah, dilambangkeun ku “sato galak beureum ngora, pinuh ku ngaran-ngaran hujat, boga tujuh sirah jeung sapuluh tanduk.” Kanyataan yén manéhna nunggang kana éta sato galak némbongkeun yén manéhna ngawasa éta sato galak, sakumaha nu nunggang kana kuda ngawasa kudana.

Jeung éta awewe anu ku maneh ditingali téh nya éta kota anu agung, anu maréntah ka para raja di bumi. Wahyu 17:8.

“Binatang beureum kirmizi anu boga tujuh sirah jeung sapuluh tanduk” téh nyaéta Roma modéren, sarta ngalambangkeun struktur géopolitik anu dipaké ku éta awéwé nalika anjeunna nganiaya jalma-jalma satia ka Allah dina poé-poé panungtungan. Éta awéwé téh nyaéta Babul modéren, kota gedé anu ngalakonan cabul sarta ngawasa raja-raja bumi. Dua manifestasi kahiji Babul anu digambarkeun ku Babel dina Kajadian pasal sabelas, jeung Babul dina Daniel pasal opat jeung lima, ngajéntrékeun kasombongan jeung ragragna Babul modéren dina poé-poé panungtungan. Éta awéwé anu dihukum dina Wahyu pasal tujuh belas téh nyaéta Babul modéren, sarta binatang anu diparéntahna téh nyaéta Roma modéren. Anjeunna geus ngalakonan cabul jeung raja-raja, sarta babarengan maranéhna téh jadi hiji daging.

Ku sabab kitu lalaki bakal ninggalkeun bapana jeung indungna, sarta ngahiji raket jeung pamajikanana; jeung maranéhna bakal jadi hiji daging. Kajadian 2:24.

Sanajan maranéhna téh hiji, sawatara unsur kenabian ngeunaan Roma modéren jeung Babul modéren dipisahkeun dina Firman Allah. Carita ngeunaan Babul modéren, sakumaha diteguhkeun ku dua saksi, nyaéta Babel jeung Babul, nyaritakeun ngeunaan kasombonganana sarta ragragna anu pamungkas. Dina genep ayat panungtungan tina Daniel sabelas, raja ti kalér dipaké pikeun ngagambarkeun kapausan. Paus Roma téh wakil Iblis di bumi.

“Pikeun ngamankeun kauntungan jeung kahormatan dunyawi, garéja dituntun pikeun néangan pangreueus jeung pangrojong ti jalma-jalma agung di bumi; sarta ku kituna sanggeus nampik Kristus, manéhna kadorong pikeun masrahkeun kasatiaan ka wawakil Iblis—uskup Roma.”
The Great Controversy, 50.

Sétan hayang jadi Allah, jeung kahayangna nya éta nyandak tahta pulitik jeung tahta agama Allah.

Betapa engkau geus murag ti sawarga, heh Lucifer, putra isuk! betapa engkau geus ditegor nepi ka kana taneuh, eh anu ngalemahkeun bangsa-bangsa! Sabab engkau geus ngucap dina haté, Kami baris naék ka sawarga, kami baris ngangkat tahta kami ngaleuwihan béntang-béntang Allah: kami ogé baris linggih di gunung pasamoan, di gigir kalér: kami baris naék ngaleuwihan puncak mega-mega; kami baris sarua jeung Nu Maha Luhur. Yesaya 14:12–14.

Sétan ngabogaan kahayang pikeun ngagungkeun tahta-Na (anu mangrupa lambang pamaréntahan karajaan), “ngaleuwihan béntang-béntang Allah.” Béntang-béntang Allah téh para malaikat, sarta

ngawakilan tata-laksana pamaréntahan Allah. Sétan ogé ngaharepkeun supaya “linggih” “di luhur gunung jamaah, dina sisi-sisi kalér.” Jamaah téh Garéja, sarta tempatna aya di Yerusalem, anu perenahna dina sisi-sisi kalér. Linggih dina hiji tahta di “sisi-sisi kalér” hartina jadi raja ti kalér. Kristus nyaéta Raja Kalér anu sajati, anu ogé jadi Raja atas pamaréntahan Allah. Sétan ngabogaan kahayang pikeun “jadi saperti Nu Maha Luhur.”

Hiji Lagu jeung Jabur pikeun turunan Korah. Agung PANGERAN, sarta kacida pantesna dipuji di kota Allah urang, di gunung kasucian-Na. Endah ku tempatna, kabagjaan sakuliah bumi, nya eta Gunung Sion, di beulah kaler, kota Sang Raja Agung. Allah kasohor di karaton-karatonna minangka pangungsian. Jabur 48:1–3.

Wawakilna Sétan di bumi nyaéta uskup Roma (paus). Dina genep ayat panungtung Daniel sabelas, dipidangkeun naékna nu pamungkas jeung ragagna paus Roma, sarta di dinya paus digambarkeun minangka raja ti kalér. Anjeunna téh kapala garéja Katolik, sarta kecap “katolik” hartina universal. Supaya Sétan tiasa nyonto dua tahta Kristus (pulitik jeung agama), Sétan ngadegkeun garéja Katolik kalawan tujuan miboga hiji sistim agama sadunya nalika anjeunna ngamimitian pangjalmaanana nyaru jadi Kristus dina poé-poé panungtung.

Ieu kompromi antara kapid jeung Kristen ieu ngahasilkeun mekarkeunana “jalma dosa” anu geus dipidangkeun ku nubuat minangka anu ngalawan jeung ngagungkeun dirina sorangan saluhureun Allah. Éta sistim raksasa agama palsu téh mangrupa karya agung kakawasaan Sétan—hiji tugu pangéling-ngéling kana usaha-usahana pikeun ngadiamkeun dirina dina tahta guna maréntah bumi nurutkeun kahayangna sorangan.” *The Great Controversy*, 50.

Sétan ngadegkeun hiji sistim agama sadunya sarta ogé hiji susunan pulitik sadunya, kalayan tujuan pikeun nyieun paniruan kana dua tahta kakawasaan anu didiukan ku Raja Kalér anu sajati. Sapuluh raja dina Wahyu pasal tujuh welas, anu ku maranéhna éta palacuran ngalakukeun cabul sarta maréntah maranéhna dina poé-poé panungtungan, ngagambarkeun sato galak anu boga tujuh sirah jeung sapuluh tanduk, anu diparéntah ku éta awéwé anu dina tarangna katulis BABIL. Dina pasal tujuh welas, sapuluh raja éta “miboga hate ka palacuran teh, sarta baris ngajadikeun manehna suwung jeung taranjang, sarta bakal ngadahar dagingna, jeung ngaduruk manehna ku seuneu.” Ku kituna, hukumna digambarkeun. Tilu wujud panémbong Babil keur nandaan ragagna Babil anu pamungkas. Tilu wujud panémbong Roma keur nandaan susunan pulitik anu diparéntah ku dirina.

Talatah para malaikat dina Wahyu pasal opat welas nyangking amanat ngeunaan ragagna panungtungan Babul modéren, kitu deui Daniel pasal sabelas, ayat opat puluh opat jeung opat puluh lima. Ragagna panungtungna dirujuk dina pasal tujuh welas tina Wahyu, tapi malah leuwih husus deui dipedar dina pasal dalapan welas. Gambaran Daniel sabelas ngeunaan ragagna panungtungan Babul modéren, dibarengan ku ilustrasi tina talatah tilu malaikat dina pasal opat welas, sarta pedaran ngeunaan ragagna panungtungan dina pasal tujuh welas jeung dalapan welas, kudu di hijikeun, baris demi baris. Dina Daniel sabelas, ragagna panungtungan Babul modéren dicirikeun lumangsung nalika manehna henteu nampi pitulung nanaon.

Jeung manehna bakal ngadegkeun kemah-kemah karatonna di antara lautan-lautan dina gunung suci anu mulya; tapi manehna bakal nepi ka tungtungna, sarta moal aya saurang ogé

anu nulungan anjeunna. Daniel 11:45.

Dina ayat saterusna Mikail nangtung, sarta mangsa kasempetan pikeun manusa ditutup. Ayat éta dimimitian ku kecap, “Jeung dina waktu éta.” Nalika Babul modern ragrag, mangsa kasempetan pikeun manusa ditutup, sarta manéhna paéh nyorangan. Malaikat katilu ngaidéntifikasi panutupan mangsa kasempetan éta sabab anjeunna ngaidéntifikasi yén dunya geus kabagi jadi dua golongan jalma, nyaéta anu boga tanda sato galak jeung anu boga meterai Allah. Dina waktu éta, amarah Allah dicurahkeun ka Babul modern, jeung ka jalma-jalma anu geus narima tanda kakawasaanana.

Sarta malaikat anu katilu nuturkeun maranéhna, bari nyarios ku sora tarik, Lamun aya jalma nyembah ka sato galak jeung gambarna, sarta narima tandana dina tarangna, atawa dina leungeunna, jalma éta kénéh bakal nginum anggur murka Allah, anu dicurahkan tanpa campuran kana cangkir amarah-Na; sarta anjeunna bakal disiksa ku seuneu jeung walirang di payuneun para malaikat suci, jeung di payuneun Anak Domba: Jeung haseup siksaan maranéhna naék salalanggengna, salamina-lamina; sarta maranéhna teu boga reureuh beurang peuting, nya éta jalma-jalma anu nyembah ka sato galak jeung gambarna, jeung saha waé anu narima tanda ngaranna. Di dieu ayana kasabaran para wali: di dieu aya jalma-jalma anu ngajaga parentah-parentah Allah, jeung iman ka Yesus. Wahyu 14:9–12.

Dina Wahyu pasal dalapan welas, pangadilan ka palacur agung digambarkeun minangka pangadilan nu lumangsung sacara bertahap, nu dimimitian dina mangsa hukum Minggu nu baris geura sumping, nalika sora kadua nyaur domba-domba Allah nu séjén supaya kaluar ti Babul. Nepi ka ayat ka-dua puluh hiji, panutupan mangsa kasempetan geus ditandaan, ku kituna netelakeun yén aya hiji kurun waktu ti hukum Minggu nu baris geura sumping di Amérika Sarikat nepi ka Mikhael ngadeg, nyaéta hiji mangsa nalika pangadilan ka Babul modéren dilaksanakeun, dina hiji mangsa panganiayaan anu kacida gedéna.

Tuluy aya hiji malaikat anu kawasa ngangkat hiji batu anu kawas batu panggilingan anu gedé, tuluy ngalungkeunana ka laut, bari ngalahir kieu, “Kitu pisan kalawan kakaraosan anu hebat éta kota gedé Babul bakal dialungkeun ka handap, sarta moal kapanggih deui salamina. Jeung sora para pamaén kacapi, para musikus, para pamaén suling, jeung para pamaén tarompet, moal kadéngé deui pisan di maneh; jeung moal aya deui kapanggih di maneh saurang ogé tukang karajinan, dina naon baé karajinanana; jeung sora batu panggilingan moal kadéngé deui pisan di maneh; Jeung cahaya lampu moal caang deui pisan di maneh; jeung sora pangantén lalaki jeung pangantén awéwé moal kadéngé deui pisan di maneh: sabab padagang-padagang maneh téh jalma-jalma gedé di bumi; sabab ku elmu sihir maneh sakumna bangsa geus kasasab. Jeung di jerona kapanggih getih para nabi, jeung para suci, jeung sakumna anu dipaéhan di bumi.” Wahyu 18:21–24.

Diturunkeunna batu, dipaéhna sora para musisi jeung para pagawé, dipareumna cahya lampu, dipaéhna sora pangantén awéwé jeung pangantén lalaki, kabéhanana téh ungkara nu dicokot tina Perjangjian Heubeul anu ngagambarkeun panutupan mangsa pangujian.

Nalika Daniel pasal sabelas sacara nubuat ditapelkeun kana Wahyu pasal tilu welas jeung opat welas, tuluy eta dua petikan ditapelkeun kana pasal tujuh welas jeung dalapan welas dina Wahyu, urang manggihan tilu gurat nubuat anu, di antara bebeneran-bebeneran séjénna, ngagambarkeun

ragragna ahir Babul modéren. Unggal hiji tina tilu gurat éta ngagambarkeun salah sahiji tina tilu kakawasaan rangkep tilu anu mingpin dunya ka Armagedon. Daniel pasalABELAS keur nangtukeun sato galak éta (kapausan). Wahyu pasal tilu welas jeung opat welas ngedalkeun sajarah anu sarua, tapi tina sudut pandang nabi palsu (Amérika Sarikat). Wahyu pasal tujuh welas jeung dalapan welas nangtukeun gurat nubuat anu sarua, tapi sajarah anu digambarkeun di dinya dipuseurkeun kana naga éta (Perserikatan Bangsa-Bangsa).

Masing-masing tina tilu garis éta dimimitian dina waktu ahir, dina taun 1798. Ayat ka opat puluh tina Daniel pasalABELAS dimimitian ku kecap-kecap, “Jeung dina waktu ahir.” “Waktu ahir” dina awal ayat éta nyaéta taun 1798, sarta nalika ayat éta kacumponan dina taun 1989, éta ogé mangrupa “waktu ahir,” sabab Yesus ngagambarkeun ahir ku mimiti nalika Anjeunna ngahoyongkeun nempatkeun tandatangan-Na kana hiji kanyataan anu penting. Sister White ngawartosan ka urang yén Wahyu pasal tilu welas ogé dimimitian dina taun 1798.

“Sareng nalika Kapapaan, sanggeus dirampas kakawasaanana, kapaksa ngeureunkeun panganiayaan, Yohanes ningali hiji kakawasaan anyar mucunghul pikeun ngaguar deui sora naga, sarta neraskeun pagawean anu sarua kejemna jeung pinuh ku pitenah. Kakawasaan ieu, anu pangahirna nu bakal merangan gareja jeung hukum Allah, dilambangkeun ku hiji sato galak anu boga tanduk kawas anak domba.” Signs of the Times, 1 Nopémber 1899.

Garis nubuat anu dimimitian dina ayat kaopat puluh tina DanielABELAS dina taun 1798, neraskeun nepi ka waktu masa cobaan manusa ditutup nalika Mikail nangtung. Garis nubuat anu dimimitian dina taun 1798, “nalika Kapapaan, sanggeus dirampas kakuatanana, kapaksa eureun tina panyiksa,” jeung éta ditungtungan ku murkana Allah dicurahkan ka jalma-jalma anu geus narima “tanda” kakawasaan kapapal. Dina Wahyu pasal tujuh welas, nalika malaikat datang ka Yohanes pikeun némbongkeun ka anjeunna pangadilan ka sundal kapapal éta, Yohanes dibawa ka tungtung pisan tina “padang gurun,” anu ngalambangkeun sajarah ti taun 538 nepi ka 1798. Ku sabab sacara rohani ditempatkeun dina taun 1798, Yohanes nyatet pangadilan Babul modéren, anu dimimitian ku sora kadua tina Wahyu dalapan welas, anu ngumumkeun yén kapapaan geus ngeusian cangkir waktu masa cobaanna, sarta pangadilanna tuluy diteruskeun nepi ka masa cobaan ditutup nalika batu panggilingan dialungkeun ka laut.

Unggal jajaran, tilu jajaran ieu ngaidentifikasi ragragna panungtungan Babul modéren, anu geus ngalakukeun jinah jeung raja-raja Roma modéren. DanielABELAS mangrupa saksi ngeunaan kapapaan, anu dilambangkeun minangka raja kalér. Wahyu tilu welas jeung opat welas mangrupa saksi ngeunaan nabi palsu, sarta pasal tujuh welas jeung dalapan welas nyaksian kana kalungguhan naga (sapuluh raja). Kerangka nubuat anu dipaké ku Future for America didasarkeun kana tilu kakawasaan anu mingpin dunya ka Armagedon.

Dua saksi ngeunaan Babel jeung Babulon nunjukkeun ciri-ciri nubuatiah Babulon modéren. Eta dua saksi nyarita ngeunaan kasombongan hiji pamingpin kapapaan, anu ngaku dirina Kristen sarta ngadudukeun dirina dina Bait Allah, tuluy ngembarkeun dirina sorangan jadi Allah. Eta dua saksi ogé nandaan ragragna nu pamungkas. Pangluhurna diri paus jeung ragragna nu pamungkas, sakumaha dilambangkeun dina tilu wujud Babulon, nya eta anu ngadegkeun paningal sajarah

nubuatiah.

Jeung dina mangsa-mangsa éta, loba anu bakal ngadeg ngalawan raja kidul; deuih, jalma-jalma garong ti bangsamu bakal ngangkat dirina sorangan pikeun netepkeun éta titingalian; tapi maranéhna bakal tumpur. Daniel 11:14.

Urang baris neraskeun panalungtikan urang ngeunaan tilu manifestasi Babul dina artikel salajengna.

Sarta kuring ngadéngé sora séjén ti sawarga, saur-Na, “Kaluarlah ti dinya, eh umat Kami, supaya maranéh ulah milu kana dosa-dosana, jeung supaya maranéh ulah narima tina bala-balana. Sabab dosa-dosana geus ngahontal ka sawarga, jeung Allah geus émut kana kajahatan-kajahatanana. Balas ka dirina sakumaha manéhna geus ngabales ka maranéh, sarta gandakeun ka dirina dua kali lipat nurutkeun kalakuanana: dina cangkir anu geus dieusian ku dirina, eusikeun ka dirina dua kali lipat. Sakitu gedéna manéhna geus ngamulyakeun dirina sorangan, jeung hirup dina kalimpudan, sakitu deui siksaan jeung kasedihan pasrahkeun ka dirina; sabab manéhna nyebut dina haténa, ‘Kami linggih minangka ratu, lain randa, sarta moal kungsi ningali kasedihan.’ Ku sabab éta, bala-balana bakal datang dina sapoé, nyaéta pati, jeung perkabungan, jeung kalaparan; sarta manéhna bakal tumpur pisan ku seuneu diduruk: sabab kawasa Gusti Allah anu ngahakiman dirina.” Wahyu 18:4–8.